

18. De Bølger de skylle, de skylle mod Land.

(Den Forladte.)

C. H. Glass.

Lento.

1. De Bøl - ger de skyl - le, de skyl - le mod Land, un - der
Li - de. De Tan - ker de
fær - des saa vidt o - ver Vand, mig tvin - ger den løn - li - ge
Kvi - de.

2. Paa Bjerget der brænder, der brænder et Baal
Under Lide.

At skilles fra sin Ven er den bedskeste Skaal,
Mig tvinger den lønlige Kvide.

3. Ak! vidste, ja vidste jeg hvor han nu mon gaa
Under Lide.

Hvo Kjærlighed ej kjender, han kan mig ej forstaa,
Mig tvinger den lønlige Kvide.

C. Hauch.

19. De danske Kanoner paa Tøjhuset stod.

C. J. Hansen.

Marcia.

1. De danske Ka-no-ner paa Tøj-hu-set stod, jeg fat-ter saagodt de-res Længsel; den

Stil-hed hu-ed ej ret de-res Mod, de vil-de saa ger-nepaa fri-e-re Fod og

ud af det en-somme Fængsel. Kong Fredrik forstod dem og sag-de: „Nej stop! luk mig

Tøj-huset op, lad dem føl-ge de tro Batail-lo-ner! Og saa spredtes de ud o-ver Sø, o-ver Land, og saa

raab-te hver Mand: „Hur-ral for de danske Ka-no-ner, Hur-ral for de dans-ke Ka-no-ner!“

2. De danske Kanoner de mødtes til sidst,
De havde hinanden sat Stævne;
Saa traf de da sammen ved Grændsen hist
At bryde den Skranke, som Vold og som List
Oprejste afyderste Evne.
Først vandred' de stille, med spejdende Blik;
Men hvorhen de saa gik
Var der Frygt for de tavse Personer;
Thi man mærkede Uraad og saa, hvad det gjaldt,
Og det hed over alt:

! „Gjør Plads for de danske Kanoner!“ :

3. De danske Kanoner de harmedes ved,
At Ordet de ej turde føre;
Men da de saa først fik Munden paa Gled,
De undte ej Fjenden et Øjeblik Fred,
De dundrede svært i hans Øre.
Da var det, han lærte, at Danskene ej sov,
Ja, ved Flensborg og Bau
Fik han gratis de første Lektioner.
Undervisningen gik i Begyndelsen svært,
Men tilsidst fik han lært

! Respekt for de danske Kanoner. :

4. De danske Kanoner fik Budskab, der lød:
„Nu holder I op med at kæmpe;“
Det var dem desværre saa haardt et Stød,
Men Piger med Kranse dem Hænderne bød
Og førte dem hjemad med Lempe.
De store Kanoner, der laa i Behold
Paa den grønnende Vold,
Ej forglemte de gamle Passioner,
Og de buldrede løs, da de Brødrene saa:
„Vær velkomne, I smaa,
! I herlige, danske Kanoner!“ :

5. De danske Kanoner nu atter har Hjem
Blandt Bøsser, Pistoler og Sabler;
Men hvor er de Helte, der førte dem frem,
Der lærte dem Sproget at tale med Klem,
Fra Chefer og ned til Konstabler?
De sidde paa Bænke og har det saa godt,
Medens Dankongens Slot
Dem med Teltènes Afsavn forsoner,
Og de hør' paa vor Sang, og de bli'r ej jaloux,
Naar vi raabe endnu:

! „Hurra for de danske Kanoner!“ :

* * *